

Kokkutulek

2015 aasta suvel toimus 5. palverändurite kokkutulek, aga minu jaoks oli see esimene.

Mind innustasid kaks motiivi: proovida palverännakut Eestis ja uudishimu palverännu fenomeni suhtes. Ühineda oli lihtne, nimi facebookis kirja ja osamaks ära maksta. Kokkutulek toimus nagu traditsioon on, Jakobusele pühendatud Pärnu-Jaagupi kirikus ja selle ümbruses.

Algas kokkutulek reede õhtul ansambel "Külakõla" kontserdiga ning sellele järgnes palverändurite teeleõnnistamine. Kuna palveränd oli aastaid vähelevinud, on traditsioonid hääbunud. Tänapäeval palveränduritel tuleb need ise luua. Siin on suur panus pastor Ingmar Kurel, kes on teemat uurinud ja oma toetava abikäe ulatanud. Reedesel teelesaatmisel loeti iidseid palverändurite palveid ja lauldi. Soovijad said teeleminekuks võidmisõliga ristimärgi otsaette. Maitsva õhtusöögi eest täname "Mõisa köök".

Õhtu jätkus Pärnu-Jaagupi rahvamajas. Hispaanias läbitud Camino tekitab paljudes väga tugevaid elamusi, tekib soov neid kellegagi jagada, aga muljeid jaksavad kuulata vaid sama tee läbinud inimesed, kelle sees saadud elamused samuti pulbitsevad. Nüüd lõpuks oli võimalus! Muljeid ja naeru jätkus hilisõhtuni.

Laupäeva hommikul kogunesime uuesti kiriku juurde. Pärnu-Jaagupi kiriku seinal seisab käejäljendiga savist tahvel. Teele minnes sai iga palverändur oma käega jäljendit katsuda. Mineku märgiks. Kas see on hädavajalik? Ei ole, aga võrtsi lisab küll, soe tunne oli.

Algas teekond ise. Eesmärk oli jõuda Audru kirikusse, aga seda alles pühapäeva hommikul. Koos läksime teele, igaüks liikus omas tempos. Esimese peatuse kohta oli info olemas, kaasrändurid silmsidemes ja eksimist ei olnud karta. Liiguti mitmekaupala lõbusalt juteldes või üksi mõtiskledes. Igaühe oma valik.

Hispaanias camino läbinud palverändur on harjunud teel turgutavaid peatusi tegema. Nii ka Eestis. Esimene peatus oli Vahenurme külaseltsi majas. Lahke perenaine jagas voldikuid, rääkis külaseltsi tööst. Sai kasutada tualette ja pakuti värskendavaid jooke. Seda oligi vaja! On jõudu edasi minna.

Järgmine peatus oli tõeline üllatus: asfaldil olid kollased nooled ja need näitasid otse eramaja väravast sisse. Palverändur järgib kollaseid nooli. Nii astusime kõik tädi Maimu õue. Vanaproua oli küpsetanud plaadikooke ja pakkus morssi. Ka Hispaanias olime kogenud palju soojust ja abivalmidust kohalike inimeste poolt. Leida sama suhtumist Eestist oli väga soojendav.

Üllatused sellega ei lõppenud. Lõunapausiks pöörasime taluteele ja laskusime alla Pitsalu tiigi äärde. Nõlvalt märkasime valge linaga kaetud lauda tiigi kaldal. Laual auras supp ja seisis lillevaas. Ei olnud miraaž. Atsakad Lavassaare külaseltsi naised, kes lõunat pakkusid, kutsusid rändureid oma külaseltsi vaatama. Käidud oli juba üle 15 km, jalad väsinud, aga rõõmsad ja hakkajad Lavassaare naised ei andnud võimalust loobuda. Tuli teha kõrvalepõige. Külaseltsi majas ostis nii mõnigi endale uue kehakatte seltsi toetuseks ning paljud soetasid erilise Turba Pai nimelise turbamaski. Kohalik külaseltsi toode, ehe ja looduslik. Kindlasti hea.

Veel viimased pingutused ja Jõõpre koolimaja hakkaski paistma. Jalad olid väga väsinud. Päevateeks kujunes 28 kilomeetrit.

Õhtu aga oli alles ees. Peale väikest puhkust, ühist palverändurite õhtueinet, oli aeg jalutada Jõõpre Õigeusu kirikusse õhtupalvusele. Ma ei oodanud pisikeselt maakirikult midagi, aga pidin üllatuma. Kirik säras küünaldes, koguduse esindaja Helju oli lahke ja südamlük. Ingmar Kurg pidas lühikese õhtupalvuse, soovijad süütasid küünla. Märkasid kaasteeliste silmanurgas pisarat. Päev oli olnud oluliselt erilisem, kui oskasin Eesti rännakult oodata.

Järgmisel hommikul me ületasime iseennast. Tibutavas vihmas kiirustasime 10 kilomeetrit Audru poole. Kena värske hommik oli. Audru õpetaja Tiina Janno võttis rändurid vastu suure soojusega ja tutvustas kirikut.

Üks rännak oli selleks korraks läbi. Tuli buss ja viis teelised tagasi Pärnu-Jaagupisse, kus soovijad said osa võtta koguduse 690. aastapäeva jumalateenistusest ja järgnenud kirikukohvist. Peale teenistust jagunesid rändurid kaheks, kes asusid koduteele, kes tegi ettevalmistusi järgmisel päeval algavaks uueks rännakuks Pärnu Jaagupist Riia Jakobi kirikusse, aga see on juba uus lugu.

Järgmisel aastal Pärnu-Jaagupis näeme! Jaagupipäeva paiku.